

UTAJEHO SE HMESE PESME SE OGLEDAJU

Sasvim su svučene
 Hodajmo između njih
 , uz svaki nabrekli stih
 'Poezija umire', Građani

kao što ptice, spavajući
 drže se za grane
 , one će, lagane, ući
 u vaš, Novi krvotok

Sasvim mrtve i gole
 , nepriznate, nepoznate i
 same, kao Oni
 koji ih, Pišu

RAM ZA LIRSKU PESMU

Noć je najveće
 Počinje vejavica:
 U njoj ljuba
 ostavlja: boja -

godišnje doba
 beli se postelja
 vni zadah Ona
 od blede belja

Sve se okreće
 Izduvana i
 namotali, mek
 isuviše velika za

Svet je poveska
 /K'o da noć su
 ano, na kost/
 /1/ zrno peska

RAM ZA LIRSKU PESMU

Slobodan Zubanović